

แผนบริหารการสอนประจำบท

บทที่ 4 สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n

เนื้อหาประจำบท

1. ตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์
2. สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นเอกพันธ์
3. ทฤษฎีการมีผลเฉลยและการมีผลเฉลยเดียวเท่านั้น
4. ผลเฉลยทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นไม่เอกพันธ์

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อผู้เรียนศึกษาบทเรียนนี้แล้วสามารถ

1. บอกได้ว่าฟังก์ชันที่กำหนดให้เป็นเซตอิสระเชิงเส้นหรือเป็นเซตไม่อิสระเชิงเส้น
2. อธิบายทฤษฎีบทการมีอยู่จริงและความเป็นไปได้ของผลเฉลยทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์ได้
3. หาผลเฉลยทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นเอกพันธ์ได้
4. หาผลเฉลยทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นไม่เอกพันธ์ได้
5. หาผลเฉลยเฉพาะของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นไม่เอกพันธ์ได้
6. อธิบายบทนิยามและทฤษฎีบทเกี่ยวกับตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ได้

วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. บรรยายถึงทฤษฎีบท บทนิยาม และวิธีการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n มีการตั้งคำถาม ตอบคำถามระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
2. แสดงตัวอย่างการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n
3. ให้ผู้เรียนทำใบกิจกรรม
4. สืบค้นวิธีการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับ n ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม
5. อภิปราย สรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n
6. สรุป และซักถามความเข้าใจท้ายบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เครื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
2. เพาเวอร์พอยต์ เรื่องสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n
3. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาสมการเชิงอนุพันธ์
4. โปรแกรม Wolfram Alpha
5. ใบกิจกรรม

การวัดผลและการประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายโต้ตอบ ซักถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. สังเกตพฤติกรรมความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและคุณภาพของงานที่

มอบหมาย

4. ผลจากการลงมือปฏิบัติด้วยโปรแกรม Wolfram Alpha
5. ตรวจใบกิจกรรม
6. ตรวจแบบฝึกหัด
7. ประเมินจากแบบทดสอบ

บทที่ 4

สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n

สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n หรือในบางครั้งมักจะเรียกว่า สมการเชิงอนุพันธ์อันดับสูงกว่าหนึ่ง ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับสองขึ้นไป และเป็นสมการที่เป็นสมการเชิงอนุพันธ์สามัญ ซึ่งจะได้พิจารณาถึงบทนิยาม ทฤษฎีบท และวิธีการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นเป็นส่วนใหญ่ และในตอนท้ายของบทนี้จะกล่าวถึงสมการไม่เชิงเส้นอันดับสูงกว่าหนึ่ง เราได้ศึกษาการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับหนึ่งมาแล้วในบทที่ 2 ซึ่งมี สมการแบบแยกตัวแปรได้ สมการแบบเอกพันธ์ สมการแบบแม่นยำตรง และสมการแบบเชิงเส้น แม้ว่าผลเฉลยของสมการเหล่านี้จะอยู่ในรูปของฟังก์ชันอิงตัวแปรเสริมเพียงตัวเดียวก็ตาม แต่ก็ยังมีผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์บางสมการไม่สามารถเขียนอยู่ในรูปผลเฉลยทั่วไปได้ ในเฉพาะกรณีสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับหนึ่ง มีผลเฉลยทั่วไปอยู่บนเงื่อนไขของความต่อเนื่อง เราจะเรียกวงค์ของผลเฉลยที่หาค่าได้บนช่วง I ว่า ผลเฉลยทั่วไป ซึ่งผลเฉลยนี้จะเป็นตัวแทนผลเฉลยทั้งหมดของสมการเชิงอนุพันธ์ที่นิยามได้บนช่วง I ในบทนี้จะศึกษารูปแบบและตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ และสมบัติบางประการของตัวดำเนินการที่มีสัมประสิทธิ์เป็นค่าคงตัวจากการที่สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับที่ n เพื่อเป็นประโยชน์ในการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์อันดับ n ในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

ตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์

สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n มีรูปทั่วไปเป็นดังนี้ (อีระศักดิ์ อูร์จันานนท์. 2549 : 2)

$$a_0(x) \frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x) \frac{d^{n-1} y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x) \frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

เมื่อ $f(x), a_i(x), i = 0, 1, 2, \dots, n$ เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องบนเซตย่อย I ของ R และ

$a_0(x) \neq 0$ ต่อไปเราจะใช้สัญลักษณ์ D แทนสัญลักษณ์ $\frac{d}{dx}$ นั่นคือ $Df(x)$ หมายถึงอนุพันธ์ของ

ฟังก์ชัน f เทียบกับตัวแปร x เพราะฉะนั้น $\frac{df(x)}{dx}$ แทนด้วย $Df(x)$

และ $\frac{dy}{dx}$ แทนด้วย D_y

นอกจากนั้น $\frac{d^2 y}{dx^2}$ แทนด้วย $D^2 y$

$$\frac{d^n y}{dx^n} \quad \text{แทนด้วย} \quad D^n y$$

สมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอยู่ในรูป

$$a_0(x) \frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x) \frac{d^{n-1} y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x) \frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

สามารถเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} a_0(x)D^n y + a_1(x)D^{n-1}y + \cdots + a_{n-1}(x)Dy + a_n(x)y &= f(x) \\ \left(a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x) \right) y &= f(x) \\ P(D)y &= f(x) \end{aligned}$$

$$\text{เมื่อ } P(D) = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$$

จากการที่เราแทนสัญลักษณ์ $\frac{d}{dx}$ ด้วย D จะเห็นได้ว่า D มีลักษณะเหมือนกับฟังก์ชันที่มีโดเมนเป็นเซตของฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ และเรจันเป็นเซตของฟังก์ชัน

ธีระศักดิ์ อัจฉานนท์ (2549 : 2) ได้กล่าวถึงบทนิยามและทฤษฎีบทที่เกี่ยวข้องตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ดังต่อไปนี้

บทนิยาม 4.1 A และ B เป็นเซตของฟังก์ชัน ฟังก์ชันค่าจริง $L : A \rightarrow B$ เรียกตัวดำเนินการและถ้า L มีคุณสมบัติว่าทุกฟังก์ชัน f, g และทุกค่าคงตัว a, b จะได้ว่า

$$L(af + bg) = aL(f) + bL(g)$$

แล้วเรียก L ว่าเป็นตัวดำเนินการเชิงเส้น

นอกจากนี้โดยสมบัติของอนุพันธ์ของฟังก์ชันจะได้ว่า ทุกฟังก์ชัน f, g และทุกค่าคงตัว a, b จะได้ว่า

$$L(af + bg) = D(af(x) + bg(x)) = aDf(x) + bDg(x) = aL(f) + bL(g)$$

เพราะฉะนั้น L เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้นนั่นคือ D เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้นด้วยให้ n เป็นจำนวนเต็มบวก สำหรับเซตของฟังก์ชัน A ที่กล่าวถึงจะหมายถึงเซตของฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ถึงอันดับ n เพราะว่า D^n ส่งฟังก์ชัน y ไปยังฟังก์ชัน $\frac{d^n}{dx^n} y$ เพราะฉะนั้น D^n เป็นตัวดำเนินการโดยสมบัติของอนุพันธ์ของฟังก์ชันจะได้ว่า

$$D^n(af + bg) = aD^n f + bD^n g$$

ทุกฟังก์ชัน f, g และทุกค่าคงตัว a, b ดังนั้น D^n เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้น ต่อไปจะใช้ประโยชน์และคุณสมบัติของตัวดำเนินการเชิงเส้น D, D^2, D^3, \dots, D^n ช่วยในการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์

บทนิยาม 4.2 กำหนดให้ $L : B \rightarrow C$ และ $T : A \rightarrow B$ โดยที่ A, B และ C เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริง ถ้า L และ T เป็นตัวดำเนินการ

การบวก

$$(L + T)(f) = L(f) + T(f)$$

การคูณ

$$(LT)(f) = L(T(f))$$

การคูณด้วยค่าคงตัว k

$$(kL)(f) = L(kf)$$

ทฤษฎีบท 4.1 กำหนดให้ $L : B \rightarrow C$ และ $T : A \rightarrow B$ โดยที่ A, B และ C เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริง ถ้า L และ T เป็นตัวดำเนินการ ถ้า L และ T เป็นตัวดำเนินการ k เป็นค่าคงตัวแล้ว $L + T$, kL และ LT เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้น

ทฤษฎีบท 4.2 กำหนดให้ $L_1 : B \rightarrow C$, $L_2 : A \rightarrow B$ และ $L_3 : C \rightarrow A$ โดยที่ A, B และ C เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริง ถ้า L_1, L_2 และ L_3 เป็นตัวดำเนินการ จะได้ว่า

1. $L_1 + L_2 = L_2 + L_1$
2. $(L_1 + L_2) + L_3 = L_1 + (L_2 + L_3)$
3. $(L_1 L_2) L_3 = L_1 (L_2 L_3)$
4. $L_1 (L_2 + L_3) = L_1 L_2 + L_1 L_3$

บทนิยาม 4.3 ให้ n เป็นจำนวนเต็มบวก $p(x)$ เป็นพหุนามในพจน์ของ x ที่มีสัมประสิทธิ์เป็นจำนวนจริง เราให้นิยามการคูณของ $p(x)$ กับ D^n โดย $(p(x)D^n)f = p(x)(D^n(f))$ โดยที่

$$D^0 f = f$$

$$\begin{aligned} \text{เนื่องจาก } p(x)D^n(af + bg) &= p(x)(D^n(af + bg)) \\ &= p(x)(aD^n(f) + bD^n(g)) \\ &= a(p(x)D^n(f)) + b(p(x)D^n(g)) \end{aligned}$$

ทุกค่าคงตัว a, b และทุกฟังก์ชัน f และ g เพราะฉะนั้น $p(x)D^n$ เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้นผลจากทฤษฎีบท 4.2 จะได้ว่า

$$L = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$$

เป็นตัวดำเนินการเชิงเส้นเราเรียก L ว่า ตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์อันดับ n

และ $a_0(x), a_1(x), \dots, a_{n-1}(x), a_n(x)$ เรียกว่าสัมประสิทธิ์ของตัวดำเนินการ D^n, D^{n-1}, \dots, D และ D^0 ตามลำดับ

ตัวอย่าง 4.1 กำหนดให้ $L = xD - 2$ และ $T = D + x$ จงแสดงว่า $(LT)e^x \neq (TL)e^x$

วิธีทำ จะได้ $LT = (xD - 2)(D + x)$ และ $TL = (D + x)(xD - 2)$

$$\begin{aligned} (LT)e^x &= [(xD - 2)(D + x)]e^x \\ &= (xD - 2)(De^x + xe^x) \\ &= (xD - 2)(e^x + xe^x) \\ &= xD(e^x + xe^x) - 2(e^x + xe^x) \\ &= x(De^x + D(xe^x)) - 2(e^x + xe^x) \\ &= x(e^x + xe^x + e^x) - 2e^x - 2xe^x \\ &= x(xe^x + 2e^x) - 2e^x - 2xe^x \\ &= x^2e^x + 2xe^x - 2e^x - 2xe^x \\ &= x^2e^x - 2e^x \\ &= (x^2 - 2)e^x \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} (TL)e^x &= [(D + x)(xD - 2)]e^x \\ &= (D + x)(xDe^x - 2e^x) \\ &= (D + x)(xe^x - 2e^x) \\ &= D(xe^x - 2e^x) + x(xe^x - 2e^x) \\ &= Dxe^x - D2e^x + x^2e^x - 2xe^x \\ &= xe^x + e^x - 2e^x + x^2e^x - 2xe^x \\ &= x^2e^x - e^x - xe^x \end{aligned}$$

ดังนั้น จะเห็นว่า $(LT)e^x \neq (TL)e^x$

บทนิยาม 4.4 กำหนดให้ $L_1 : B \rightarrow C$ และ $L_2 : A \rightarrow B$ โดยที่ A, B และ C เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริง ให้ L_1 และ L_2 เป็นตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์อันดับ n $L_1 = L_2$ ก็ต่อเมื่อ $L_1(f) = L_2(f)$ ทุกฟังก์ชัน f ที่หาอนุพันธ์ได้จนถึงอันดับที่ n

ตัวอย่าง 4.2 กำหนดให้ $L_1 = (D+1)(D+2)$ และ $L_2 = D^2 + 3D + 2$ จงแสดงว่า

$$L_1(y) = L_2(y)$$

วิธีทำ เนื่องจาก $y = y(x)$

$$\text{จะได้ } L_1(y) = (D+1)(D+2)(y)$$

$$\begin{aligned} L_1(y) &= (D+1)(Dy+2y) \\ &= D^2y + D(2y) + Dy + 2y \\ &= D^2y + 3Dy + 2y \\ &= (D^2 + 3D + 2)y \\ &= L_2(y) \end{aligned}$$

ดังนั้น $L_1(y) = L_2(y)$

ทฤษฎีบท 4.3 กำหนดให้ $L_1 : B \rightarrow C$ และ $L_2 : A \rightarrow B$ โดยที่ A, B และ C เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริง ให้ L_1 และ L_2 เป็นตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ที่มีสัมประสิทธิ์เป็นค่าคงตัว แล้ว

$$L_1L_2 = L_2L_1$$

ผลจากทฤษฎีบท 4.3 นั้นเราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เช่น

$$\begin{aligned} (D+4)(D+2)^2 &= (D+2)^2(D+4) \\ &= (D^2 + 4D + 4)(D+4) \\ &= D^3 + 8D^2 + 20D + 16 \end{aligned}$$

หมายเหตุ 4.1

ถ้า L_1 และ L_2 เป็นตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์อันดับ n ที่มีสัมประสิทธิ์ไม่ใช่ค่าคงตัวทั้งหมดแล้ว L_1L_2 และ L_2L_1 อาจจะไม่เท่ากัน

สมบัติบางประการของตัวดำเนินการที่มีสัมประสิทธิ์เป็นค่าคงตัวจากการที่สมการเชิง

อนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับที่ n เช่น $\frac{d^3y}{dx^3} + 2\frac{d^2y}{dx^2} - 4\frac{dy}{dx} - 5y = \sin x$ สามารถเขียนได้เป็น

$$(D^3 + 4D^2 - 4D + 5)y = \sin x \text{ หรือ } P(D)y = \sin x \text{ เมื่อ}$$

$$P(D) = D^3 + 4D^2 - 4D + 5$$

ดังนั้นการศึกษาคูณสมบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวดำเนินการ D^n จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์ (ตำรา ทิพย์โยธา. 2541 : 70-73)

ทฤษฎีบท 4.4 $D^n e^{mx} = m^n e^{mx}$ ทุกจำนวนเต็มบวก n และทุกค่าคงตัว m

ผลจากทฤษฎีบท 4.4 เราสามารถนำประโยชน์ไปใช้ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.3 จงหาค่าของ $(D^3 + 4D^2 + D - 4)e^{8x}$

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ} \quad (D^3 + 4D^2 + D - 4)e^{8x} &= D^3 e^{8x} + 4D^2 e^{8x} + D e^{8x} - 4e^{8x} \\ &= D^3 e^{8x} + 4D^2 e^{8x} + D e^{8x} - 4e^{8x} \\ &= 8^3 e^{8x} + 4(8^2)e^{8x} + 8e^{8x} - 4e^{8x} \\ &= 778e^{8x} \end{aligned}$$

ดังนั้น $L_1(y) = L_2(y)$

ทฤษฎีบท 4.5 ให้ m เป็นค่าคงตัวและ n เป็นจำนวนเต็มบวกจะได้ว่า $P(D)e^{mx} = e^{mx}P(m)$

เมื่อ $P(m) = a_0 m^n + a_1 m^{n-1} + \cdots + a_{n-1} m + a_n$

ผลจากทฤษฎีบท 4.5 เราสามารถนำประโยชน์ไปใช้ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.4 จงหาค่าของ $(D^3 + 4D^2 + 4D + 5)e^x$ และ $(D^4 - D^2 + 3D + 10)e^{-2x}$

วิธีทำ กำหนดให้ $P(D) = D^3 + 4D^2 + 4D + 5$

ดังนั้น $P(D)e^x = (D^3 + 4D^2 + 4D + 5)e^x$

$$\begin{aligned} &= (1^3 + 4(1)^2 + 4(1) + 5)e^x \\ &= 14e^x \end{aligned}$$

และให้ $P(D) = D^4 - D^2 + 3D + 10$

ดังนั้น $P(D)e^{-2x} = (D^4 - D^2 + 3D + 10)e^{-2x}$

$$\begin{aligned} &= ((-2)^4 - (-2)^2 + 3(-2) + 10)e^{-2x} \\ &= 16e^{-2x} \end{aligned}$$

ทฤษฎีบท 4.6 ให้ m เป็นค่าคงตัวและ n เป็นจำนวนเต็มบวกจะได้ว่า

$$(D - m)^n (e^{mx} y) = e^{mx} D^n y \quad \text{และ} \quad D^n (e^{mx} y) = e^{mx} (D + m)^n y$$

เมื่อ $y = y(x)$ หาอนุพันธ์ได้ถึงอันดับที่ n

และผลจากทฤษฎีบท 4.6 เราสามารถนำประโยชน์ไปใช้ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.5 จงหาค่าของ $(D - 5)^4(e^{5x} \sin x)$

$$\begin{aligned}(D - 5)^4(e^{5x} \sin x) &= e^{5x} D^4(\sin x) \\ &= e^{5x} D^3(\cos x) \\ &= -e^{5x} D^2(\sin x) \\ &= -e^{5x} D(\cos x) \\ &= e^{5x} \sin x\end{aligned}$$

ดังนั้น $(D - 5)^4(e^{5x} \sin x) = e^{5x} \sin x$

ตัวอย่าง 4.6 จงหาค่าของ $D^3(e^{2x} x^2)$

$$\begin{aligned}D^3(e^{2x} x^2) &= e^{3x} (D + 2)^3 x^2 \\ &= e^{3x} (D^3 + 4D^2 + 8D + 8)x^2 \\ &= e^{3x} (D^3 x^2 + 4D^2 x^2 + 8D x^2 + 8x^2) \\ &= e^{3x} (D^2(2x) + 4D(2x) + 8(2x) + 8x^2) \\ &= e^{3x} (D(2) + 4(2) + 8(2x) + 8x^2) \\ &= e^{3x} (8 + 16x + 8x^2)\end{aligned}$$

ดังนั้น $D^3(e^{2x} x^2) = e^{3x} (8x^2 + 16x + 8)x^2$

ตัวอย่าง 4.7 จงหาค่าของ $D^2(e^{3x} \cos x)$

$$\begin{aligned}D^2(e^{3x} \cos x) &= e^{3x} (D + 3)^2 \cos x \\ &= e^{3x} (D^2 + 6D + 9) \cos x \\ &= e^{3x} (D^2 \cos x + 6D \cos x + 9 \cos x) \\ &= e^{3x} (-\cos x - 6 \sin x + 9 \cos x) \\ &= e^{3x} (8 \cos x - 6 \sin x) \\ &= 2e^{3x} (4 \cos x - 3 \sin x)\end{aligned}$$

ดังนั้น $D^2(e^{3x} \cos x) = 2e^{3x} (4 \cos x - 3 \sin x)$

ทฤษฎีบท 4.7 ให้ m ค่าคงตัวและ n เป็นจำนวนเต็มบวกและ $y = y(x)$ สามารถหาอนุพันธ์ได้ถึงอันดับที่ n แล้วจะได้ว่า

1. $e^{mx} P(D)y = P(D - m)(e^{mx} y)$
2. $P(D)e^{mx} y = e^{mx} P(D + m)y$
3. $(D - m)^n (x^n e^{mx}) = e^{mx} n!$

และผลจากทฤษฎี 4.7 เราสามารถนำประโยชน์ไปใช้ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 4.8 จงหาค่าของ $(D^2 + 4D + 5)(e^x \sin x)$

กำหนดให้ $P(D) = D^2 + 4D + 5$

$$\begin{aligned}
 \text{จะได้ } P(D)(e^x \sin x) &= e^x P(D+1)(\sin x) \\
 &= (D^2 + 4D + 5)(e^x \sin x) \\
 &= e^x [(D+1)^2 + 4(D+1) + 5] \sin x \\
 &= e^x (D^2 + 2D + 1 + 4D + 4 + 5) \sin x \\
 &= e^x (D^2 + 6D + 10) \sin x \\
 &= e^x (D^2 \sin x + 6D \sin x + 10 \sin x) \\
 &= e^x (-\sin x + 6 \cos x + 10 \sin x) \\
 &= e^x (6 \cos x + 9 \sin x) \\
 &= 3e^x (2 \cos x + 3 \sin x)
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $P(D)(e^x \sin x) = 3e^x (2 \cos x + 3 \sin x)$

ตัวอย่าง 4.9 จงหาค่าของ $(D^2 + 4D + 6)x^2$

กำหนดให้ $P(D) = D^2 + 4D + 6$

$$\begin{aligned}
 \text{จะได้ } P(D)x^2 &= (D^2 + 4D + 6)x^2 \\
 &= (D^2 + 4D + 6)x^2 \\
 &= D^2 x^2 + 4Dx^2 + 6x^2 \\
 &= 2! + 8x + 6x^2 \\
 &= 2 + 8x + 6x^2
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $(D^2 + 4D + 6)x^2 = 2 + 8x + 6x^2$

ตัวอย่าง 4.10 จงหาค่าของ $(D^2 + 1)x^3 e^x$

กำหนดให้ $P(D) = D^2 + 1$

$$\begin{aligned}
 \text{จะได้ } P(D)x^3 e^x &= e^x [P(D+1)]x^3 \\
 &= e^x [(D+1)^2 + 1]x^3 \\
 &= e^x [(D^2 + 2D + 1) + 1]x^3 \\
 &= e^x (D^2 + 2D + 2)x^3 \\
 &= e^x (D^2 x^3 + 2Dx^3 + 2x^3) \\
 &= e^x (6x + 6x^2 + 2x^3)
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $P(D)x^3 e^x = e^x (6x + 6x^2 + 2x^3)$

สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นเอกพันธ์

สวัตน์ รอดผล (2548 : 49) ได้กล่าวว่า จากสมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับ n คือ สมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นที่มีอันดับสูงสุดของอนุพันธ์เป็นอันดับที่ n ซึ่งเขียนได้ในรูป

$$a_0(x) \frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x) \frac{d^{n-1} y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x) \frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

หรือ

$$P(D)y = f(x)$$

โดยที่ $a_0(x), a_1(x), \dots, a_{n-1}(x), a_n(x)$ และ $f(x)$ เป็นฟังก์ชันของ x หรือค่าคงตัวที่มีความต่อเนื่องบนช่วง I และ $a_0(x) \neq 0$ สำหรับการศึกษาสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นเอกพันธ์ และไม่เอกพันธ์นั้นได้แสดงในบทนิยามต่อไปนี้

บทนิยาม 4.5 สมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้น $P(D)y = f(x)$ เรียกว่า **สมการเอกพันธ์** ถ้า $f(x) = 0$ และเรียกว่า **สมการไม่เอกพันธ์** ถ้า $f(x) \neq 0$

ตัวอย่างเช่น

$(D^2 + 4xD + 6)y = 0$	เป็นสมการเอกพันธ์
$D^2y + x^2Dy = 6y$	เป็นสมการเอกพันธ์
$(D^3 + 4D - 2)y = 2x$	ไม่เป็นสมการเอกพันธ์
$D^2y + x^2Dy - 6xy - x = 0$	ไม่เป็นสมการเอกพันธ์

โดยทั่วไปจะพบว่า $y(x) = 0$ เป็นผลเฉลยของสมการเอกพันธ์ $P(D)y = 0$ ดังนั้นเรื่องที่เราสนใจจะศึกษาต่อไปคือการหาผลเฉลยไม่เป็นศูนย์ของสมการ $P(D)y = 0$ และผลเฉลยของสมการ $P(D)y = f(x)$ เมื่อ $f(x) \neq 0$ จากตัวอย่างของสมการเชิงอนุพันธ์จะเห็นได้ว่าผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์อาจมีหลายผลเฉลยได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ดำรง ทิพย์โยธา. 2541 : 75)

ตัวอย่าง 4.11 พิจารณาสมการต่อไปนี้

$$(D - 1)y = 0 \text{ มีหลายผลเฉลยเช่น}$$

$$y = e^x \text{ เป็นผลเฉลยเพราะว่า } (D - 1)e^x = De^x - e^x = 0$$

$$y = 2e^x \text{ เป็นผลเฉลยเพราะว่า } (D - 1)2e^x = D2e^x - 2e^x = 0$$

$$y = -3e^x \text{ เป็นผลเฉลยเพราะว่า } (D - 1)(-3e^x) = D(-3e^x) - 2(-3e^x) = 0$$

ดังนั้น จะเห็นว่า $y = e^x, y = 2e^x, y = -3e^x$ เป็นผลเฉลยของสมการ $(D - 1)y = 0$

จากตัวอย่าง 4.11 ที่กล่าวมาจะเห็นว่า $P(D)y = 0$ อาจมีผลเฉลยได้หลายผลเฉลยและถ้า $y = f_1(x)$ เป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$ แล้ว $y = kf_1(x)$ เป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$ นอกจากนี้ $y = f_1(x), y = f_2(x)$ เป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$ แล้ว $y = f_1(x) + f_2(x)$ เป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$ สิ่งที่จะศึกษาต่อไปคือลักษณะของฟังก์ชันที่เป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$ (สุพัฒน์นา เอื้อทวีเกียรติ มนตรี สวัสดิ์ศฤงฆาร เทียนชัย ประดิศถายน และลัญฉกร วุฒิสัทติกุลกิจ. 2558 : 147-148)

บทนิยาม 4.6 ให้ $f_1, f_2, f_3, \dots, f_n$ เป็นฟังก์ชันที่นิยามบนเซต I การรวมเชิงเส้นของ $f_1, f_2, f_3, \dots, f_n$ หมายถึง $c_1f_1 + c_2f_2 + c_3f_3 + \dots + c_nf_n$ เมื่อ $c_1, c_2, c_3, \dots, c_n$ เป็นค่าคงตัวที่นิยามบนเซต I โดย $(c_1f_1 + c_2f_2 + \dots + c_nf_n)(x) = c_1f_1(x) + c_2f_2(x) + \dots + c_nf_n(x)$

ตัวอย่างเช่น

$$f_1(x) = x, f_2(x) = x^3 \text{ และ } f(x) = 4x + 2x^3$$

เพราะฉะนั้น f เป็นการรวมเชิงเส้นของ f_1, f_2

$$f_1(x) = e^x, f_2(x) = e^{-2x}, f_3(x) = e^{5x} \text{ และ } f(x) = 4e^x + 5e^{-2x} - 3e^{5x}$$

เพราะฉะนั้น f เป็นการรวมเชิงเส้นของ f_1, f_2, f_3

บทนิยาม 4.7 ให้ $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็นเซตของฟังก์ชันค่าจริงที่นิยามบนเซต I เรากล่าวได้ว่าเซต $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็นเซตไม่อิสระเชิงเส้น บนเซต I ก็ต่อเมื่อมี c_1, c_2, \dots, c_n เป็นค่าคงตัวที่ไม่เป็นศูนย์พร้อมกันที่ทำให้ $c_1f_1(x) + c_2f_2(x) + \dots + c_nf_n(x) = 0$ ทุก x ใน I ในกรณีนี้ $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็นเซตไม่อิสระเชิงเส้น เรากล่าวว่าฟังก์ชัน f_1, f_2, \dots, f_n ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น

ตัวอย่างเช่น $f_1(x) = e^x, f_2(x) = e^{2x}, f_3(x) = 4e^x - 5e^{2x}$

เพราะว่า $-4f_1(x) + 5f_2(x) + f_3(x) = -4e^x + 5e^{2x} + 4e^x - 5e^{2x} = 0$ ทุกจำนวนจริง x เพราะฉะนั้น f_1, f_2, f_3 ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น

ทฤษฎีบท 4.8 ให้ $f_1, f_2, \dots, f_n : I \rightarrow R$ โดยที่ I เป็นสับเซตของ R แล้ว $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็นเซตไม่อิสระเชิงเส้นบนเซต I ก็ต่อเมื่อมีฟังก์ชันอย่างน้อยหนึ่งตัวเป็นการรวมเชิงเส้นของฟังก์ชันที่เหลือ

ตัวอย่างเช่น $f_1(x) = e^x, f_2(x) = e^{2x}, f_3(x) = 4e^x - 5e^{2x}$

เพราะว่า $f_3(x) = 4f_1(x) - 5f_2(x)$ ทุกจำนวนจริง x เพราะฉะนั้น f_1, f_2, f_3 ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น

บทนิยาม 4.8 ให้ $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็น เซตอิสระเชิงเส้น บนเซต I ถ้า $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ ไม่เป็นเซต
ไม่อิสระเชิงเส้นบนเซต I

เพราะฉะนั้นจากคำจำกัดความของ $\{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ เป็นเซตไม่อิสระเชิงเส้นบนเซต จะได้ว่า
 f_1, f_2, \dots, f_n เป็นเซตอิสระเชิงเส้นบนเซต I ก็ต่อเมื่อ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) + \dots + c_n f_n(x) = 0$
ทุก x ใน I แล้ว $c_1 = c_2 = \dots = c_n = 0$ เท่านั้น

ตัวอย่าง 4.12 $f_1(x) = 2x^2 + 1, f_2(x) = 1 - 3x^2$ ทุกค่า $x \in R$ จงพิจารณาว่า f_1, f_2 เป็นอิสระ
เชิงเส้นหรือไม่

วิธีทำ ให้ c_1, c_2 เป็นจำนวนจริงที่ทำให้ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) = 0$ ทุกจำนวนจริง x

$$\text{เพราะฉะนั้น } c_1(2x^2 + 1) + c_2(1 - 3x^2) = 0$$

$$2c_1 x^2 + c_1 + c_2 - 3c_2 x^2 = 0$$

$$2c_1 x^2 - 3c_2 x^2 + c_1 + c_2 = 0$$

$$(2c_1 - 3c_2)x^2 + (c_1 + c_2) = 0$$

จะได้ว่า $(2c_1 - 3c_2) = 0$ และ $c_1 + c_2 = 0$ ผลที่ตามมาคือ $c_1 = c_2 = 0$

ดังนั้น f_1, f_2 เป็นอิสระเชิงเส้นบนเซตของจำนวนจริง

ตัวอย่าง 4.13 $f_1(x) = 2x + 3, f_2(x) = 4x - 5, f_3(x) = x + 8$ ทุกค่า $x \in R$

จงพิจารณาว่า f_1, f_2, f_3 เป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่

วิธีทำ ให้ c_1, c_2, c_3 เป็นจำนวนจริงที่ทำให้ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) + c_3 f_3(x) = 0$

ทุกจำนวนจริง x

$$\text{เพราะฉะนั้น } c_1(2x + 3) + c_2(4x - 5) + c_3(x + 8) = 0$$

$$2c_1 x + 3c_1 + 4c_2 x - 5c_2 + c_3 x + 8c_3 = 0$$

$$2c_1 x + 4c_2 x + c_3 x + 3c_1 - 5c_2 + 8c_3 = 0$$

$$(2c_1 + 4c_2 + c_3)x + (3c_1 - 5c_2 + 8c_3) = 0$$

จะได้ว่า $2c_1 + 4c_2 + c_3 = 0$ และ $3c_1 - 5c_2 + 8c_3 = 0$

มีผลเฉลยที่ไม่เป็นศูนย์คือ $c_1 = 1, c_2 = -\frac{13}{37}$ และ $c_3 = -\frac{126}{37}$

ดังนั้น f_1, f_2, f_3 ไม่เป็นอิสระเชิงเส้นบนเซตของจำนวนจริง

ข้อสังเกต 4.1

ค่า c_1, c_2 และ c_3 ในตัวอย่าง 4.12 ที่ไม่เป็นศูนย์พร้อมกันที่ทำให้ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) + c_3 f_3(x) = 0$ มีได้หลายค่า เช่น $c_1 = 37, c_2 = -13$ และ $c_3 = -126$ หรือ $c_1 = -37, c_2 = 13$ และ $c_3 = 126$

ตัวอย่าง 4.14 จงพิจารณาว่าฟังก์ชัน

$$f_1(x) = x + e^x, f_2(x) = 1 - x + 4e^x, f_3(x) = 1 + 3x - 2e^x \text{ ทุกค่า } x \in R$$

จงพิจารณาว่า f_1, f_2, f_3 เป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่

วิธีทำ ให้ c_1, c_2, c_3 เป็นจำนวนจริงที่ทำให้ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) + c_3 f_3(x) = 0$ ทุกจำนวนจริง x

$$\text{เพราะฉะนั้น } c_1(x + e^x) + c_2(1 - x + 4e^x) + c_3(1 + 3x - 2e^x) = 0$$

$$c_1 x + c_1 e^x + c_2 - c_2 x + 4c_2 e^x + c_3 + 3c_3 x - 2c_3 e^x = 0$$

$$4c_2 + c_3 + c_1 x - c_2 x + 3c_3 x + c_1 e^x + 4c_2 e^x - 2c_3 e^x = 0$$

$$(c_2 + c_3) + (c_1 x - c_2 x + 3c_3 x) + (c_1 e^x + 4c_2 e^x - 2c_3 e^x) = 0$$

$$(c_2 + c_3) + (c_1 - c_2 + 3c_3)x + (c_1 + 4c_2 - 2c_3)e^x = 0$$

$$\text{จะได้ว่า } c_2 + c_3 = 0$$

$$c_1 - c_2 + 3c_3 = 0$$

$$c_1 + 4c_2 - 2c_3 = 0$$

เป็นระบบสมการเชิงเส้น 3 ตัวแปร 3 สมการ ที่ $AX = 0$

ถ้า $\det(A) \neq 0$ แล้วระบบสมการ $AX = 0$ มีผลเฉลยที่เป็นศูนย์เพียงอย่างเดียว

เท่านั้น

$$\text{เพราะว่า } \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 3 \\ 1 & 4 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} c_1 \\ c_2 \\ c_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\text{และ } \det \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 3 \\ 1 & 4 & -2 \end{pmatrix} = 10 \neq 0$$

$$\text{เพราะฉะนั้น } c_1 = c_2 = c_3 = 0$$

ดังนั้น f_1, f_2, f_3 อิสระเชิงเส้นบนเซตของจำนวนจริง

ข้อสังเกต 4.2

ในการพิจารณาว่าฟังก์ชันเป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับโดเมนของฟังก์ชันด้วย

ตัวอย่างเช่น $f_1(x) = x$, $f_2(x) = |x|$ เมื่อ $x \in [0, \infty)$

เพราะว่าโดเมนในการพิจารณาของ f_1 และ f_2 คือ $x \in [0, \infty)$ จะได้ว่า $|x| = x$
 เพราะฉะนั้น $(1)f_1(x) + (-1)f_2(x) = 1x + (-1)x = x - x = 0$ ทุกค่า $x \in [0, \infty)$

ดังนั้น f_1 และ f_2 ไม่เป็นอิสระเชิงเส้น บนเซต $[0, \infty)$

ต่อไปพิจารณาฟังก์ชัน $f_1(x) = x$, $f_2(x) = |x|$ และกำหนดโดเมนเป็นเมื่อ

$$x \in (-\infty, \infty)$$

สมมติมี c_1 และ c_2 ที่ทำให้ $c_1 f_1(x) + c_2 f_2(x) = c_1 x + c_2 |x|$

ทุกค่า $x \in (-\infty, \infty)$

$$\text{แทนค่า } x = 1 \quad \text{จะได้ } c_1 + c_2$$

$$\text{แทนค่า } x = -1 \quad \text{จะได้ } c_1 - c_2$$

เพราะฉะนั้น $c_1 = c_2 = 0$

ดังนั้น f_1 และ f_2 เป็นอิสระเชิงเส้น บนเซต $(-\infty, \infty)$

จากตัวอย่าง ที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าการพิจารณาว่า f_1, f_2, \dots, f_n เป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่ต้อง
 ใช้การหาผลเฉลยของระบบสมการเชิงเส้น ต่อไปเราจะหาแนวทางในการพิจารณาว่า f_1, f_2, \dots, f_n
 เป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่โดยใช้ รอนสเกียน (สุวัฒน์ รอดผล. 2548 : 54)

บทนิยาม 4.9

ให้ f_1, f_2, \dots, f_n เป็นฟังก์ชันที่มีอนุพันธ์ถึงอันดับที่ $n-1$ บนเซต I กำหนด

$$\begin{vmatrix} f_1(x) & f_2(x) & \dots & f_n(x) \\ f_1'(x) & f_2'(x) & \dots & f_n'(x) \\ f_1''(x) & f_2''(x) & \dots & f_n''(x) \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ f_1^{(n-1)}(x) & f_2^{(n-1)}(x) & \dots & f_n^{(n-1)}(x) \end{vmatrix}$$

เรียกว่า รอนสเกียน ของ f_1, f_2, \dots, f_n ณ จุด x ใช้สัญลักษณ์

$$W(x : f_1, f_2, \dots, f_n)$$

หรือ

$$W(x)$$

ตัวอย่าง 4.15 จงหาอนสเกียนของ f_1, f_2, f_3 เมื่อ $f_1(x) = x^2, f_2(x) = 1 + x, f_3(x) = e^x$

$x \in (-\infty, \infty)$

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ } W(x : f_1, f_2, f_3) &= \begin{vmatrix} f_1(x) & f_2(x) & f_3(x) \\ f_1'(x) & f_2'(x) & f_3'(x) \\ f_1''(x) & f_2''(x) & f_3''(x) \end{vmatrix} \\ &= \begin{vmatrix} x^2 & 1 + x & e^x \\ 2x & 1 & e^x \\ 2 & 0 & e^x \end{vmatrix} \\ &= -x^2 e^x \end{aligned}$$

ดังนั้น $W(x : f_1, f_2, f_3) = -x^2 e^x$

ตัวอย่าง 4.16 จงหาอนสเกียนของ $f_1(x) = 4 + 3x, f_2(x) = 3x - 5, f_3(x) = -4 + 7x$

$x \in (-\infty, \infty)$

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ } W(x : f_1, f_2, f_3) &= \begin{vmatrix} f_1(x) & f_2(x) & f_3(x) \\ f_1'(x) & f_2'(x) & f_3'(x) \\ f_1''(x) & f_2''(x) & f_3''(x) \end{vmatrix} \\ &= \begin{vmatrix} 4 + 3x & 3x - 5 & -4 + 7x \\ 3 & 3 & 7 \\ 0 & 0 & 0 \end{vmatrix} \\ &= 0 \end{aligned}$$

ดังนั้น $W(x : f_1, f_2, f_3) = 0$

วิเคราะห์ วาจาบัณฑิต (2541 : 120) ได้กล่าวว่า การตรวจสอบ f_1, f_2, \dots, f_n เป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่โดยการใช้อนสเกียนโดยใช้ผลของทฤษฎีบทต่อไปนี้

ทฤษฎีบท 4.9 ให้ f_1, f_2, \dots, f_n เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ถึงอันดับ $n - 1$ บนเซต I ถ้า f_1, f_2, \dots, f_n ไม่เป็นอิสระเชิงเส้นแล้ว $W(x : f_1, f_2, f_3) = 0$ ทุก x ใน I

โดยทั่วไปสิ่งที่เราต้องการคือฟังก์ชัน f_1, f_2, \dots, f_n เป็นอิสระหรือไม่อิสระเชิงเส้นบนเซต I ดังนั้นเราจะใช้ข้อความจริงที่สมมูลกับ

“ถ้า f_1, f_2, \dots, f_n ไม่เป็นอิสระเชิงเส้นแล้ว $W(x : f_1, f_2, f_3) = 0$ ทุก x ใน I ”
คือ “ถ้ามี x บางตัวใน I ที่ $W(x : f_1, f_2, f_3) \neq 0$ แล้ว f_1, f_2, \dots, f_n เป็นอิสระเชิงเส้นบน I ”

ตัวอย่าง 4.17 $f_1(x) = e^x$, $f_2(x) = \sin x$, $f_3(x) = \cos 2x$ สำหรับ $x \in (-\infty, \infty)$

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ } W(x : f_1, f_2, f_3) &= \begin{vmatrix} f_1(x) & f_2(x) & f_3(x) \\ f_1'(x) & f_2'(x) & f_3'(x) \\ f_1''(x) & f_2''(x) & f_3''(x) \end{vmatrix} \\ &= \begin{vmatrix} e^x & \sin x & \cos 2x \\ e^x & \cos x & -2 \sin 2x \\ e^x & -\sin x & -4 \cos 2x \end{vmatrix} \end{aligned}$$

เมื่อให้ $x = 0$

จะได้ว่า

$$\begin{aligned} W(x : f_1, f_2, f_3) &= \begin{vmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & -4 \end{vmatrix} \\ &= -4 - 1 \\ &= -5 \\ &\neq 0 \end{aligned}$$

ดังนั้น f_1, f_2, f_3 เป็นอิสระเชิงเส้นบนเซต $(-\infty, \infty)$

ตัวอย่าง 4.18 $f_1(x) = x$, $f_2(x) = e^x$, $f_3(x) = e^{2x}$ สำหรับ $x \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ } W(x : f_1, f_2, f_3) &= \begin{vmatrix} f_1(x) & f_2(x) & f_3(x) \\ f_1'(x) & f_2'(x) & f_3'(x) \\ f_1''(x) & f_2''(x) & f_3''(x) \end{vmatrix} \\ &= \begin{vmatrix} x & e^x & e^{2x} \\ 1 & e^x & 2e^{2x} \\ 0 & e^x & 4e^{2x} \end{vmatrix} \\ &= x \begin{vmatrix} e^x & 2e^{2x} \\ e^x & 4e^{2x} \end{vmatrix} - \begin{vmatrix} e^x & e^{2x} \\ e^x & 4e^{2x} \end{vmatrix} \\ &= x(4e^{3x} - 2e^{3x}) - (4e^{3x} - e^{3x}) \\ &= 2xe^{3x} - 3e^{3x} \\ &= (2x - 3)e^{3x} \\ &\neq 0 \end{aligned}$$

ดังนั้น f_1, f_2, f_3 เป็นอิสระเชิงเส้นบน $x \in \mathbb{R}$

ทฤษฎีการมีผลเฉลยและการมีผลเฉลยเดียวเท่านั้น

สมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับ n

$$a_0(x) \frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x) \frac{d^{n-1} y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x) \frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

หรือ

$$P(D)y = f(x)$$

ถ้า $a_0(x), a_1(x), \dots, a_n(x)$ และ $f(x)$ เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องบนเซตของจำนวนจริง I และ $a_0(x) \neq 0$ สำหรับทุก x ใน I (ตำราทฤษฎีโยธา. 2541 : 84-85) ได้กล่าวถึงทฤษฎีบทและนิยามที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ทฤษฎีบท 4.10 ถ้า x_0 เป็นสมาชิกตัวหนึ่งใน I และ $y_0, y_1, y_2, \dots, y_{n-1}$ เป็นค่าคงตัวจะได้ว่าสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n $P(D)y = f(x)$ จะมีผลเฉลย $y = y(x)$ ที่นิยามบนเซต I เพียงผลเฉลยเดียวเท่านั้นที่สอดคล้องกับเงื่อนไขเริ่มต้น

$$y(x_0) = y_0, y'(x_0) = y_1, y''(x_0) = y_2, \dots, y^{(n-1)}(x_0) = y_{n-1}$$

ตัวอย่าง 4.19 จงหาผลเฉลยของสมการ $(D^2 - 3D + 2)y = 0$ เมื่อ $y(0) = 1$ และ $y'(0) = 4$

วิธีทำ เพราะว่า $(D^2 - 3D + 2)(c_1 e^x + c_2 e^{2x}) = 0$

เพราะฉะนั้น $y = c_1 e^x + c_2 e^{2x}$ และ $y' = c_1 e^x + 2c_2 e^{2x}$

เนื่องจาก $y(0) = 1$ และ $y'(0) = 4$

ได้ $c_1 + c_2 = 1$ และ $c_1 + 2c_2 = 4$

ทำให้ได้ว่า $c_1 = -2$ และ $c_2 = 3$

สรุปโดยทฤษฎีบท 4.10 $y = -2e^x + 3e^{2x}$ เป็นผลเฉลยเดียวเท่านั้น

ที่ทำให้ $(D^2 - 3D + 2)y = 0$ เมื่อ $y(0) = 1$ และ $y'(0) = 4$

สำหรับสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n , $P(D)y = 0$

จากผลของทฤษฎีบท 4.10 จะได้ว่า

ต้องมีผลเฉลย $u_1(x)$ ที่ทำให้ $u_1(x_0) = 1, u_1'(x_0) = u_1''(x_0) = \dots = u_1^{(n-1)}(x_0) = 0$

ต้องมีผลเฉลย $u_2(x)$ ที่ทำให้

$$u_2(x_0) = 0, u_2'(x_0) = 0, u_2''(x_0) = \dots = u_2^{(n-1)}(x_0) = 0$$

หรือ $u_r^{(r-1)}(x_0) = 1$

และ $u_r^{(r)}(x_0) = u_r^{(r+1)}(x_0) = \dots = u_r^{(n-1)}(x_0) = 0$

ผลเฉลย $u_1(x), u_2(x), \dots, u_n(x)$ เป็นอิสระเชิงเส้นมีผลทำให้

$$\begin{aligned}
 W(x_0, u_1, u_2, \dots, u_n) &= \begin{vmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{vmatrix} \\
 &= 1 \\
 &\neq 0
 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $u_1(x), u_2(x), \dots, u_n(x)$ เป็นอิสระเชิงเส้น

ดังนั้น สรุปได้ว่าสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นอันดับ n , $P(D)y = 0$ ต้องมีเซตมูลฐานของผลเฉลยเสมอ

บทนิยาม 4.10 กำหนดให้ $P(D)$ เป็นตัวดำเนินการ เซตมูลฐานของผลเฉลย ของสมการ $P(D)y = 0$ หมายถึงเซตของผลเฉลย u_1, u_2, \dots, u_n ที่เป็นอิสระเชิงเส้นและเป็นผลเฉลยของ $P(D)y = 0$

ตัวอย่าง 4.20 สมการ $(D^2 + 1)y = 0$

เลือกให้ $u_1(x) = \sin x$ และ $u_2(x) = \cos x$ จะได้ว่า

$\{\sin x, \cos x\}$ เป็นเซตมูลฐานของผลเฉลย

เลือกให้ $u_1(x) = 4\sin x$ และ $u_2(x) = -2\cos x$ จะได้ว่า

$\{4\sin x, -2\cos x\}$ เป็นเซตมูลฐานของผลเฉลย

เลือกให้ $u_1(x) = \sin x + \cos x$ และ $u_2(x) = \sin x - \cos x$ จะได้ว่า

$\{\sin x + \cos x, \sin x - \cos x\}$ เป็นเซตมูลฐานของผลเฉลย

ดังนั้น จากตัวอย่างจะเห็นว่าสมการเชิงอนุพันธ์ $P(D)y = 0$ มีเซตมูลฐานของผลเฉลยได้หลายเซต

บทแทรก 4.1 ถ้า $F(x)$ เป็นผลเฉลยของสมการ $P(D)y = 0$ เมื่อ

$$P(D) = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \dots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$$

โดยที่ $a_0(x), a_1(x), \dots, a_{n-1}(x), a_n(x)$

มีความต่อเนื่องบนเซต I และ $F(x)$ สอดคล้องกับเงื่อนไข

$$F(x_0) = F'(x_0) = F''(x_0) = \dots = F^{(n)}(x_0) = 0$$

แล้ว $F(x) = 0$ ทุกค่า x ใน I

ผลเฉลยทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์สามัญเชิงเส้นไม่เอกพันธ์

กำหนดให้ $P(D) = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$ เมื่อ $a_0(x), a_1(x), \dots, a_{n-1}(x), a_n(x)$ เป็นฟังก์ชันของ x ที่นิยามบนเซต I (ศิริพร พัสตร. 2552 : 151) ได้กล่าวถึงนิยามและทฤษฎีบทที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

บทนิยาม 4.11 สมการ $P(D)y = 0$ เรียกว่าสมการเอกพันธ์สัมพัทธ์ หรือสมการลดรูปของสมการ

$$P(D)y = f(x)$$

ตัวอย่างเช่น สมการ $(D^2 - 3D + 2)y = \sin x$ มี $(D^2 - 3D + 2)y = 0$ เป็นสมการลดรูป

ทฤษฎีบท 4.11 ถ้า $y = u(x)$ เป็นผลเฉลยของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f(x)$ บนเซต I และ $y = v(x)$ เป็นผลเฉลยทั่วไปของสมการลดรูป $P(D)y = 0$ บนเซต I แล้วผลเฉลยทั่วไปของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f(x)$ คือ $y = u(x) + v(x)$

บทนิยาม 4.12 ผลเฉลยทั่วไปของสมการลดรูป $P(D)y = 0$ เรียกว่า **ผลเฉลยเติมเต็ม** ของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f(x)$ ใช้สัญลักษณ์ y_c ผลเฉลยของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f(x)$ เรียกว่า **ผลเฉลยเฉพาะ** ใช้สัญลักษณ์ y_p

จากทฤษฎีบท 4.11 และนิยาม 4.11 นั้นผลเฉลยทั่วไปของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f(x)$ คือ $y = y_c + y_p$ (ดำรง ทิพย์โยธา, 2541 : 91)

ตัวอย่าง 4.21 สมการ $y'' - 2y' - 4y = 16x$

มีผลเฉลยเติมเต็ม $y_c = c_1e^{-x} + c_2e^{4x}$ เมื่อ c_1, c_2 เป็นค่าคงตัวไม่เจาะจง

และมีผลเฉลยเฉพาะ $y_p = 3 - 4x$

ดังนั้น ผลเฉลยทั่วไปคือ $y = c_1e^{-x} + c_2e^{4x} + 3 - 4x$

ทฤษฎีบท 4.12 ถ้า $u_i(x)$ เป็นผลเฉลยของสมการไม่เอกพันธ์ $P(D)y = f_i(x), i = 1, 2, \dots, m$

โดยที่ $P(D) = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$ บนเซต I แล้ว

$y = k_1u_1(x) + k_2u_2(x) + \cdots + k_mu_m(x)$ เป็นผลเฉลยของสมการไม่เอกพันธ์

$P(D)y = k_1f_1(x) + k_2f_2(x) + \cdots + k_mf_m(x)$ บนเซต I ทุกค่าคงตัว k_1, k_2, \dots, k_m

ตัวอย่างเช่น การหาผลเฉลยเฉพาะของ $(D^2 + 4)y = 5e^x - 4x^2$ เราอาจทำได้ดังนี้

$$\text{เพราะว่าผลเฉลยเฉพาะของ } (D^2 + 4)y = e^x \text{ คือ } y_p = \frac{1}{5}e^x$$

$$\text{และผลเฉลยเฉพาะของ } (D^2 + 4)y = x^2 \text{ คือ } y_p = -\frac{1}{8} + \frac{1}{4}x^2$$

$$\text{เพราะฉะนั้นผลเฉลยเฉพาะของ } (D^2 + 4)y = 5e^x - 4x^2$$

$$\text{คือ } y_p = 5\left(\frac{1}{5}e^x\right) - 4\left(-\frac{1}{8} + \frac{1}{4}x^2\right) = e^x + \frac{1}{2} - x^2$$

สรุปท้ายบท

สมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับ n

$$a_0(x)\frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x)\frac{d^{n-1}y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x)\frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

สามารถเขียนได้เป็น $P(D)y = f(x)$

สมการเชิงอนุพันธ์เชิงเส้นอันดับ n

$$a_0(x)\frac{d^n y}{dx^n} + a_1(x)\frac{d^{n-1}y}{dx^{n-1}} + \cdots + a_{n-1}(x)\frac{dy}{dx} + a_n(x)y = f(x)$$

ถ้าใช้สัญลักษณ์ D แทนสัญลักษณ์ $\frac{d}{dx}$ จะได้

$$\left(a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)\right)y = f(x)$$

หรือ $P(D)y = f(x)$

เมื่อ $P(D) = a_0(x)D^n + a_1(x)D^{n-1} + \cdots + a_{n-1}(x)D + a_n(x)$

ถ้า $f(x) = 0$ จะเรียกว่าสมการเอกพันธ์ และถ้า $f(x) \neq 0$ จะเรียกว่า สมการไม่เอก

พันธ์ สำหรับการหาผลเฉลยต้องศึกษาคุณสมบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวดำเนินการ D^n ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์ เช่น ถ้า m ค่าคงตัวและ n เป็นจำนวนเต็มบวกและ $y = y(x)$ สามารถหาอนุพันธ์ได้ถึงอันดับที่ n แล้วจะได้ว่า

$$1. e^{mx}P(D)y = P(D - m)(e^{mx}y)$$

$$2. P(D)e^{mx}y = e^{mx}P(D + m)y$$

$$3. (D - m)^n(x^n e^{mx}) = e^{mx}n!$$

ถ้า $y(x) = 0$ เป็นผลเฉลยของสมการเอกพันธ์ $P(D)y = 0$ ดังนั้นการหาผลเฉลยไม่เป็นศูนย์ของสมการ $P(D)y = 0$ และผลเฉลยของสมการ $P(D)y = f(x)$ เมื่อ $f(x) \neq 0$ จะพบว่าผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์นั้นอาจมีหลายผลเฉลยได้ และการรวมเชิงเส้นของผลเฉลยนั้นก็ยังเป็นผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์ได้อีกด้วยถ้าเซตของผลเฉลยทั้งหมดเป็นอิสระเชิงเส้นกัน

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 4

- จงหาตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ $P(D)$ ของสมการเชิงอนุพันธ์ต่อไปนี้
 - $y' - 2y = 0$
 - $\frac{d^2y}{dx^2} - \frac{dy}{dx} + 5y = \sin x$
 - $y''' - y' = 6y - x^2$
 - $x^2y^{(5)} - y'' - y = x^3$
- จงพิจารณาตัวดำเนินการเชิงอนุพันธ์ต่อไปนี้ว่าเป็นตัวดำเนินการตัวเดียวกันหรือไม่
 - $(xD)^2, x^2D^2$
 - $D^2 - x^2, (D+x)(D-x)$
 - $D^2 + 2xD + x^2, (D+x)^2$
 - $D^2 - 1, (D-1)(D+1)$
- กำหนดให้ $P(D) = D^2 + 2D - 1$ จงหาค่าของ
 - $P(D)x^3e^x$
 - $P(D)e^{2x}$
 - $P(D)\sin x$
- จงแสดงว่า $\sin x$ และ $\cos x$ เป็นผลเฉลยของสมการ $y'' + y = 0$
- จงแสดงว่า e^x, xe^x และ x^2e^x เป็นผลเฉลยของสมการ $y''' - 3y'' + 3y' - y = 0$
- กำหนดให้ $f_1(x) = 4, f_2(x) = 2 + x^3, f_3(x) = 3 + x^4$ จงหา $W(x : f_1, f_2, f_3)$
- กำหนดให้ $f_1(x) = e^x, f_2(x) = 2e^x, f_3(x) = -3e^{4x}$ จงหา $W(x : f_1, f_2, f_3)$
- กำหนดให้ $f_1(x) = 1 + 2x, f_2(x) = 2 + 3x, f_3(x) = 3 + 4x$ จงหา c_1, c_2, c_3 ที่ทำให้ $c_1f_1 + c_2f_2 + c_3f_3 = 0$
- จงพิจารณาว่าฟังก์ชันที่กำหนดให้ในแต่ละข้อเป็นอิสระเชิงเส้นหรือไม่
 - $f_1(x) = \sin x, f_2(x) = \sin 2x, f_3(x) = \sin 3x$ $x \in (-\infty, \infty)$
 - $f_1(x) = x^2, f_2(x) = |x|$ $x \in [0, \infty)$
 - $f_1(x) = x^3, f_2(x) = x^2|x|$ $x \in (-\infty, \infty)$
- จงแสดงว่า $y = c_1e^x + c_2e^{2x} + c_3e^{3x} + 2x + 3$ เมื่อ c_1, c_2, c_3 เป็นค่าคงตัวไม่เจาะจง เป็นผลเฉลยของสมการ $y''' - 6y'' + 11y' - 6y = 4 - 12x$

เอกสารอ้างอิง

- ดำรง ทิพย์โยธา. (2541). การหาผลเฉลยของสมการเชิงอนุพันธ์ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระศักดิ์ อัจฉนนท์. (2549). สมการเชิงอนุพันธ์. ปทุมธานี พิมพ์ครั้งที่ 1 : สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์.
- วีระศักดิ์ วาจาบัณฑิตย์. (2541). สมการเชิงอนุพันธ์. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริพร พัสดร. (2552). สมการเชิงอนุพันธ์ อุดรธานี : สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุพัฒนา เอื้อทวีเกียรติ มนตรี สวัสดิ์ศฤงฆาร เทียนชัย ประดิศถายน และลัญฉกร วุฒิสิริกุลกิจ. (2558). สมการเชิงอนุพันธ์สามัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.
- สุวัฒน์ รอดผล. (2548). สมการเชิงอนุพันธ์สำหรับวิศวกร. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย ญี่ปุ่น) ส.ส.ท.